

ta ja õpetanud, kuidas ta uueks peale
 Efimefel iäl näinud ta teda altari
 riide jõe minna, tuufel iäl äleste
 krasu lihtaste peale tiokada, kol-
 mandamal iäl riistu alla, ja kui
 jurna riistust wälja tuleb, siis krasu
 to pugeda. Sõlalat teinud nii. Efi-
 mefel iäl läinud ta altari wõrle jõe.
 Kui jada iõse saanud, hõrkanud
 jurna riist nagi jurna ja pugi jurna,
 krasu hõrkanud iõki krasu ja krasu-
 ma, kuni wiimaks maha krasunud
 onis laginal ja jurna riistust wälja
 tulnud. Ta hõrkanud mända krasu
 krasu, peal daad tal musta, peal
 walgst, peal inimese, peal nura
 naga, iõse turtjunud iõki, püh püh,
 riisti inimese hais, püh püh, riisti in-
 mese hais ja otfinud riisti inimese

taga. Ta näinud ja näginud krasu
 krasu läbi, peal aga krasu krasu
 nud. Wiimaks näinud et riisti inime-
 se altari wõrle jõe. Ta jäänud
 jurna et teda ära jätta, nii naga
 ta krasu ära si teinud, krasu olnud
 jada hilja, jõe krasu laulnud. Siis
 hõrkanud krasu taganema iõki ta-
 ganema ja taganema niinagu krasu
 wiimaks jõe riistu. Kõ jäänud
 siis wõrle jõe Efimefel iäl peale
 tetud. Tuufel iäl tiokunud ta äleste
 krasu lihtaste peale. Jurna tulnud
 jõe niinagu naga Efimefelgi iäl
 riistust wälja, peal musta, peal walgst
 iõse turtjunud iõki, püh püh riisti
 inimese hais ja otfinud mända krasu.
 Siis ta näinud krasu läbi jaanud mai-
 ranud, siis näinud wiimaks, et